

Cristians pel dret a decidir

Dv, 4/07/2014 per Eduard Ibáñez

[Apunts eticopolitics](#)

El proper dia 7 de juliol tindrà lloc un [acte públic](#) organitzat per un ampli col·lectiu d'entitats cristianes, entre les quals Justícia i Pau, per visualitzar la nostra adhesió al Pacte Nacional pel Dret a decidir.

Aquesta iniciativa vol ser un exercici de coherència. En primer lloc, de coherència amb l'arrelament i vocació de servei a Catalunya de les entitats adherides (moviments, associacions, comunitats religioses, fundacions, centres culturals...), que deriva de la nostra opció d'amor al país al que pertanyem, fonamentada en la nostra fe cristiana. I aquest amor al país no pot ignorar de cap manera que, en aquests moments, una [gran majoria](#) dels catalans ha expressat repetidament, a través de mobilitzacions absolutament singulars i extraordinàries, i a través del seu Parlament democràticament elegit, que volen ser consultats sobre l'estatus polític que consideren just per a Catalunya, considerada una nació amb plenitud de drets.

Davant d'aquesta innegable realitat, que afecta a una qüestió tan important per a la vida social i el futur del país, ¿podríem restar callats i desentendre'ns? ¿Podríem pensar que aquest debat no ens afecta? ¿Seria raonable creure que tota aquesta immensa majoria social s'equivoca i no mereix ser escoltada, o que simplement és tan immadura i inculta que actua sota l'efecte d'una perversa i obscura manipulació? ¿I hauríem d'acceptar amb el nostre silenci que aquesta majoria social hagi de renunciar a aquesta aspiració simplement davant la negativa expressada per l'Estat espanyol? Creiem sincerament i de tot cor que no.

Però la nostra iniciativa és també un acte de coherència amb el pensament social de l'Església, que [ha expressat](#) de forma repetida i insistent, que els pobles i nacions tenen certs drets que han de ser respectats, drets que recolzen en principis morals abans que en normes jurídiques. En multitud d'encícliques, textos, discursos dels Papes del segle XX i d'altres organismes catòlics, sintetitzats en el [Compendi de la Doctrina Social de l'Església](#) (vegeu per exemple el seu núm. 157), ha expressat que els pobles i nacions (realitat cultural que agrupa a les persones) no han de ser confosos amb els Estats (forma jurídico-política al servei de les persones) i tenen el dret a existir, a desenvolupar-se, a mantenir la pròpia identitat, llengua i cultura, a autogovernar-se, a ser considerats subjecte polític, a ser protagonistes de la seva història i el seu destí i, per tant, en certes condicions que cal jutjar cas per cas, dret a constituir-se en Estat independent.

I no es pot negar que Catalunya, com han expressat repetidament els bisbes catalans, és una realitat nacional, fonamentada en una identitat cultural diferenciada, fruit d'una història de més de mil anys. Per tant, com a nació que és, gaudeix de la plenitud dels seus drets.

El fet és que ara aquesta nació, en la seva majoria social, vol majoritàriament ser consultada sobre la possibilitat d'un nou marc jurídicopolític, perquè creu sincerament i sent dolorosament que no té l'encaix que mereix dins l'Estat espanyol. Perquè creu que és greument maltractada en la seva personalitat, en la seva cultura i llengua, en el tracte econòmic, en el seu autogovern, en la seva

participació i presència en la realitat política estatal.

Si això és així, volem expressar la nostra convicció profunda que el més just, raonable i democràtic és fer possible aquesta consulta, per les vies i els procediments que puguin garantir la llibertat i la pluralitat, i en el moment que la prudència política consideri més oportú. I si d'aquesta consulta resulta una voluntat clarament majoritària, les autoritats polítiques competents, mitjançant el diàleg i la negociació, l'hauran de portar a la realitat de la forma més justa i favorable al bé comú.

En definitiva, la nostra acció vol fer visible un compromís amb el país que estimem. Un compromís lliure, conscient i madur. Evidentment, això no vol dir que no ens preocupin greument moltes altres qüestions de la vida social, de casa nostra i del món, com avala la nostra trajectòria i la nostra feina diària, però això no ha de bloquejar el que ara volem expressar.

Sabem que el nostre posicionament probablement no sigui entès per tothom o no sigui compartit per altres cristians. Assumim també aquest risc. Però volem deixar clar que la nostra [no és una opció política](#) ni ideològica per un determinat estatus polític per Catalunya: ni en favor de la independència, ni en favor de cap altra forma político-jurídica concreta. Com a entitats d'església volem ser neutrals al respecte, més enllà de les opcions personals de cadascú. La nostra és simplement una opció en favor d'un principi ètic: el respecte a la voluntat majoritària que expressi el poble de Catalunya, sigui quina sigui, sobre el seu estatus polític.

A la vegada, ens oferim com a entitats i persones a contribuir al necessari diàleg sobre aquesta complexa i delicada qüestió, tant dins de Catalunya com amb els nostres germans cristians de la resta de l'Estat espanyol.